

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 3 februari 1893 kl. 1 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen.

Kongl. Maj:t har den 31 sistslidne december till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition, n:o 13:

Med öfverlemnande af statsrådets och högsta domstolens i ärendet förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härigenom, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen.

Härigenom förordnas, att 102 och 140 §§ konkurslagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

102 §.

Då, på sätt i nästföregående § sagdt är, ackordsförslag till rättens pröfning inkommit, utsätte rätten eller domaren genast dag,

då ärendet skall vid rätten förekomma, och låte den dag kungöras såsom i 89 § föreskrifvet är.

Vill borgenär, på de i 104 § omförmälda grunder, fastställelse af ackordet bestrida; göra det skriftligen hos rätten eller domaren sist en vecka förr än ärendet skall vid rätten förekomma.

Då ärendet är i det skick att rätten kan ackordsförslaget till afgörande företaga, skall rätten öfver detsamma genast eller sist nästa dag meddela yttrande, der ej särskilda omständigheter oundgängligen kräfva längre rådrum.

140 §.

Är gäldenär, hvars egendom till konkurs afträdes, gift; varde hustrun kallad till det förhör, som i 39 § omförmäles. Rätten eller domaren å landet, om förhöret hålles inför denne, förordne då god man att hustrun biträda; ej må dock mot hennes bestridande sådant förordnande meddelas.

Denna proposition har af båda kamrarne blifvit till utskottet hänvisad.

Såsom det af propositionen bilagda utdrag af statsrådsprotokollet framgår, är densamma närmast föranledd af ett lagförslag i förevarande ämne, som i anledning af justitieombudsmannens och enskild motionärs framställning af senaste lagtima Riksdag för dess del antogs och medelst skrifvelse den 27 februari 1892 till Kongl. Maj:t öfverlemnades. Berörda förslag afsåg dels att förebygga de mången gång känbara förluster och olägenheter, som af ett fördröjdt afgörande af ackordsfrågor föranleddes, och meddelades i sådant hänseende såsom tillägg till 102 § konkurslagen enahanda föreskrifter, som dem, hvilka blifvit upptagna i tredje stycket af samma §, sådan den lyder i nu förevarande proposition. Dels afsåg förslaget att låta utseendet af god man för konkursgäldenärs hustru, derom i 140 § konkurslagen meddelas föreskrift, i hvarje fall bero af hustruns egen framställning äfvensom att i det fall, der god man enligt lagens föreskrift finge förordnas

af domaren tillförsäkra denna åtgärd samma giltighet, som om den vidtagits af rätten, så att förordnandet icke längre skulle vara ett förordnande blott tills vidare och icke heller någon anmälan till rätten om den af domaren vidtagna åtgärden skulle blifva behöflig.

Vid granskning i högsta domstolen af det i öfverensstämmelse härmed affattade förslaget uttalades emellertid betänkligheter i fråga om lämpligheten af en föreskrift, hvarigenom vidtagandet af en så vigtig åtgärd som utseendet af god man för konkursgäldenärs hustru gjordes helt och hållet beroende af en mången gång oerfaren hustrus uppfattning härutinnan. Af de i nyssnämnda hänseende uttalade betänkligheter fann sig Kongl. Maj:t förhindrad att godkänna förslaget, hvarom Riksdagen genom skrifvelse den 14 sistlidne oktober underrättats.

Det för Riksdagen nu framlagda lagförslag i ämnet är utarbetadt med hufvudsaklig ledning af högsta domstolens ofvan omnämnda yttrande, och skiljer sig från förberörda förslag derutinnan, att det ålägger rätten eller domaren att i hvarje fall, der sådant icke af hustrun bestrides, förordna god man att henne i konkursen biträda.

Skälen till denna afvikelse från det af Riksdagen sistlidet år antagna förslag äro i ofvanomförmälda utdrag af statsrådsprotokollet närmare angifna, och hemställer utskottet, som icke funnit något att emot det föreliggande förslaget anmärka,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 3 februari 1893.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.
